

การพัฒนากระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัล
ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
Development of management systems for private schools on a digital platform
in the Eastern Economic Corridor

สุพรรณณี ดิคซอน-สมิธ
Suphanee Dickson-Smith
มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
Western University, Thailand
Corresponding Author, Email: jee74spnch@gmail.com

Retrieved: June 30, 2024; Revised: April 30, 2025; Accepted: April 30, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2. เพื่อพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก วิธีวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธีโดยในแต่ละวัตถุประสงค์มีวิธีวิจัยดังนี้ 1. การศึกษาองค์ประกอบของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากประชากร ที่เป็นเอกสาร ตำรา งานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน ด้วยเครื่องมือการบันทึกข้อมูลเชิงคุณภาพ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ 2. การพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้วยการประมวลองค์ประกอบมาเป็นโครงสร้างของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยผู้วิจัย และ 3. ประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้วยการสอบถามจากประชากรที่เป็นผู้บริหารที่ใช้ระบบบริหารโรงเรียนเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้วยแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบดังนี้

1. องค์ประกอบของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกประกอบด้วย 1.1 ปัจจัยนำเข้าของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน 1.2 กระบวนการของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน 1.3 ผลผลิตของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน และ 1.4 ผลย้อนกลับของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน

2. ระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย 2.1 ระบบระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนอัจฉริยะในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC Smart School Management Model) 2.2 หลักการของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ การประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ: การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลช่วยให้ข้อมูล การติดต่อสื่อสาร และการจัดการงานต่าง ๆ รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นระบบ 2.3 วัตถุประสงค์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

โรงเรียน: ช่วยให้การจัดการทรัพยากร งบประมาณ และบุคลากรในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น 2.4 กระบวนการดำเนินงานของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สารที่ส่ง ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร และผลย้อนกลับ 2.5 การประเมินผลด้วยการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้งานในระบบ

3. ผลการประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของระบบการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.77)

คำสำคัญ: ระบบบริหารโรงเรียนเอกชน; ระบบบริหารโรงเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัล; เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

Abstract

The objectives of this research are: 1. To study the components of a private school management system on a digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC), 2. To develop a private school management system on a digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC), and 3. To assess the feasibility and benefits of a private school management system on a digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC). This research methodology uses a mixed-method research method. For each objective, the research methods are as follows: 1. Study the components of the private school management system on a digital platform in the Eastern Special Development Zone from the population, which are documents, textbooks, research, and experts in private school management using qualitative data recording tools and analyzing qualitative data. 2. Develop a private school management system on a digital platform in the Eastern Special Development Zone by compiling the components into a structure of a private school management system on a digital platform in the Eastern Special Development Zone by the researcher. 3. Evaluate the feasibility and benefits of a private school management system on a digital platform in the Eastern Special Development Zone by asking the population who are administrators using the private school management system in the Eastern Special Development Zone using a questionnaire and analyzing the mean and standard deviation. The research results are as follows:

1. The components of the private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) consist of 1.1 Inputs of the private school management system 1.2 Processes of the private school management system 1.3 Outputs of the private school management system and 1.4 Feedbacks of the private school management system 2. The private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) consists of 2.1 The private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) that has been developed is called the EEC Smart School Management Model. 2.2 The principles of the private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) include applying digital technology to increase management

efficiency: The use of digital platforms helps make information, communication, and various tasks fast, transparent, and systematic. 2.3 The objectives of the private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor To increase the efficiency of school management: Help to make the management of resources, budgets, and personnel in schools more efficient. 2.4 The operation process of the private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) consists of the sender, the message sent, the communication channel, the receiver, and the feedback. 2.5 Evaluation by measuring the satisfaction of users in the system

3. The results of the evaluation of the feasibility and benefits of the private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) found that the respondents had opinions on the appropriateness of the development system of the private school management system on the digital platform in the Eastern Economic Corridor (EEC) at a high level overall ($\bar{x}$ = 4.20, S.D. = 0.77).

Keywords: Private School Management System; School Management System on The Digital Platform; The Eastern Economic Corridor (EEC)

บทนำ

สภาวะการณ์ปัจจุบันหลังจากเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายทั้งในระดับประเทศจนถึงระดับโลก เป็นช่วงที่มนุษยชาติจำเป็นต้องปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริงใหม่ ๆ ทั้งในส่วนที่เปลี่ยนโฉมใหม่จากวิกฤต เช่น โลกใหม่ ของการทำงาน และอนาคตของการเดินทาง ทำให้องค์กรต่าง ๆ ทั่วโลกต้องมองหาหนทางป้องกันและปกป้องชีวิตมนุษยชาติไว้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืนและปลอดภัย ต่อเนื่องจากยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ก้าวสู่ชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) ทุกองค์กรมีแนวความคิดที่คล้ายกันโดยคิดว่าสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตก็คือการศึกษาและยิ่งถ้าเป็นการศึกษาที่ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนอย่างไรก็สามารถศึกษาหาความรู้ได้

ภายหลังผ่านพ้นวิกฤต COVID - 19 ภายในประเทศช่วงเดือนมิถุนายน 2563 กระทรวงศึกษาธิการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แถลงต่อสาธารณชน เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 ณ ครุสภา กระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การศึกษายกกำลังสอง (Thailand Eco-System: TE2) ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ ระบบการศึกษา กลไกการขับเคลื่อน และอุปสงค์อุปทาน จะช่วยให้ระบบการศึกษาไทยมีความคล่องตัว และสามารถปรับตัวได้ทันกับบริบทในศตวรรษที่ 21 ของประเทศ เพื่อตอบโจทย์อาชีพ อุตสาหกรรม และธุรกิจ นำไปสู่โมเดลการศึกษายกกำลังสอง (Thailand Education Eco-System Model) ประกอบด้วย 1) HCEC (Human Capital Excellence Center) หรือศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศซึ่งเป็นหน่วยพัฒนาทุนมนุษย์ (HR) ของประเทศ เพื่อตอบโจทย์อาชีพ อุตสาหกรรม และธุรกิจ 2) DEEP(Digital Education Excellence Platform) หรือ แพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นหน่วยบริหารจัดการองค์ความรู้ (KM) ของประเทศ เพื่อตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต 3) EIDP (Excellence Individual Development Plan) หรือ แผนพัฒนารายบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งเป็นต้นแบบการพัฒนา ศักยภาพบุคคล (Human Potential: HP) เพื่อตอบโจทย์เส้นทางความสำเร็จของชีวิต

ดังนั้นสถานศึกษาและโรงเรียนจึงเป็นองค์กรและเป็นตัวกลางที่สำคัญที่ต้องเป็นตัวกลางสำหรับการให้ความรู้แก่ผู้เรียน ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีการปรับปรุงพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นที่ยอมรับในทุกระดับทั้งในประเทศจนถึงระดับของสังคมโลก

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้ เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม และประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ ในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ดังนี้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” และได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศตามวิสัยทัศน์ 6 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพ เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน การมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชนได้ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ภายใต้อำนาจการศึกษาระดับชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2560) ประกอบกับโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญอย่างยิ่ง

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจะขาดไม่ได้หากไม่มีโรงเรียนเป็นตัวกลางหรือศูนย์กลาง ดังนั้นปัจจุบันจึงมีการพัฒนาโรงเรียนให้มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนที่มีกำลังสนับสนุนที่ดีและมีระบบการลงทุนในเชิงธุรกิจจึงทำให้การพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็วและมีศักยภาพที่ดีจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนความเป็นพลโลกของคนรุ่นใหม่จากยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ก้าวสู่ชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) โดยมีจุดมุ่งหมายและเป้าประสงค์ให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านเทคโนโลยีในระดับพื้นฐานเพื่อสามารถเข้าถึง ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ บนแพลตฟอร์มดิจิทัลได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ จากแนวทางชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ที่ทุกคนได้ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตจนกลายเป็นความปกติใหม่และในปัจจุบันกำลังเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ และนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตกันมากขึ้น เพื่อก้าวไปสู่ชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) ที่ทุกคนได้ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตจนกลายเป็นความปกติใหม่และในปัจจุบันกำลังเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ และนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตกันมากขึ้น เพื่อก้าวไปสู่ชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) ซึ่งต่อไปจะเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลที่ทุกคนและทุกภาคส่วนจำเป็นต้องเรียนรู้และนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต และการดำเนินธุรกิจ (Digital Transformation) ยกตัวอย่างเช่น การเรียนออนไลน์ ซึ่งนอกจากนักเรียน นักศึกษาแล้ว สำหรับคนวัยทำงานยังสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะ (Upskill and Reskill) เพื่อสร้างรายได้ให้มากขึ้นได้โดยการทำธุรกิจออนไลน์ ภาคธุรกิจจะโฟกัสเฉพาะแกนของธุรกิจ (Core Business) ส่วนงานสนับสนุนจะเป็นการจ้างบุคคลภายนอก (Out Source) หรือการบริการที่ใช้ร่วมกันคือการให้บริการโดยส่วนใดส่วนหนึ่งขององค์กรหรือกลุ่ม (Share Service) รวมทั้งการใช้โปรแกรมจัดการธุรกิจและเครื่องมือดิจิทัลเพื่อลดต้นทุน การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล (Digital Platform)

ในส่วนของสถานศึกษาโดยเฉพาะในโรงเรียนเอกชนนั้นยังเป็นปัจจัยที่สำคัญมากขึ้นโดยการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้ ครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึง

นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง อีกทั้งการแชร์ความรู้หรือข้อมูลทางการศึกษาและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องการเรียนการสอน การประชุม พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้สะดวกสบายและปลอดภัยมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าถ้าหากเดินทางต้องใช้เวลามากและต้องเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ และยังช่วยให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ให้ได้ประโยชน์คุ้มค่ากับสิ่งที่ได้ดำเนินการไป รวมทั้งการสร้างผลกำไรให้กับองค์กรให้ได้มากที่สุด การเป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพและต้องการจัดการงานต่าง ๆ ขององค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายช่วยทำให้งานที่ปฏิบัติได้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์ ลดความซ้ำซ้อนและลดความเสี่ยงจากการดำเนินงาน เนื่องจากมีการติดตาม ควบคุม ตรวจสอบ องค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง หากการบริหารมีเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนเพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการที่มีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผลในงานให้มากที่สุดและดีที่สุด

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องมีความรู้และเข้าใจกรอบแนวความคิดและกระบวนการเพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่นรวมทั้งสามารถพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่เพียงพอและพอเพียงต่อความต้องการของมนุษยชาติด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
2. เพื่อพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และ
3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลมีความท้าทายมากขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี ผู้บริหารต้องค้นหาวิธีการใหม่ในการจัดการงานต่าง ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและผลลัพธ์ที่ดีขึ้น แพลตฟอร์มดิจิทัลมีบทบาทสำคัญเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ ความถูกต้องของระบบเป็นสิ่งสำคัญ โดยที่ระบบจะต้องตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้งาน ทำงานได้ตรงตามฟังก์ชันที่กำหนด และมีความปลอดภัยในการใช้งานข้อมูล การบริหารสถานศึกษาเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในยุคดิจิทัลเน้นคุณสมบัติและประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ และเผชิญกับความท้าทายในการเลือกใช้แพลตฟอร์มที่เหมาะสม แพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการบริหารสถานศึกษาช่วยให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรสามารถทำงานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตัวอย่างฟังก์ชันงานที่พบได้ทั่วไปในแพลตฟอร์มดิจิทัลได้แก่ การจัดการข้อมูลนักเรียน เก็บข้อมูลประวัติส่วนตัว ข้อมูลการศึกษา ผลการเรียน และกิจกรรม การจัดการตารางเรียน จัดการวิชา ครู และห้องเรียน การประเมินผล บันทึกคะแนน และสรุปผลการเรียน การสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน การเงิน บริหารจัดการค่าเทอม และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ คลังสินค้า และการจัดการคลังสินค้า และการสื่อสาร ฯลฯ การบริหารสถานศึกษาเอกชนผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลเน้นความสำคัญของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้งาน และการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อให้ผู้ใช้งานมีประสบการณ์การใช้งานที่ดีและปลอดภัยในการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลของสถานศึกษาเอกชน

แนวคิดทฤษฎีของคำว่า การบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อย การบริหารมีความสนใจและสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายเพื่อนำไปลงมือ

ปฏิบัติ นักวิชาการบางท่านได้ให้ความเห็นว่า การบริหารใช้ในภาครัฐแต่การจัดการใช้ในภาคเอกชน ซึ่งในตำราหรือหนังสือส่วนใหญ่ทั้งสองคำนี้จะมีความหมายไม่แตกต่างกันนัก สามารถใช้แทนกันได้โดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (สุรัสวดี ราชกุลชัย, 2543) การบริหาร (Management) หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สำหรับกิจกรรมที่ทำให้การบริหารประสบความสำเร็จ เรียกว่าหน้าที่ของผู้บริหาร หรือหน้าที่การบริหาร (Functions of Management) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้บริหารที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มักเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามหน้าที่ของการบริหารหรือใช้กระบวนการของการบริหารจัดการ (Management Processes)

ทฤษฎีการบริหาร (Management Theory) ทฤษฎีการบริหาร สามารถเรียงลำดับความพัฒนาการศึกษาแต่ละแนวคิดได้ดังนี้

1. การศึกษาการบริหารแบบคลาสสิก (Classical management approach)
  - 1) การจัดการตามหลักวิทยาศาสตร์ (Scientific management)
  - 2) การจัดการตามระบบราชการ (Bureaucratic management)
  - 3) การจัดการตามแบบหลักการบริหาร (Administrative management)
2. การศึกษาการจัดการเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral management approach)
  - การศึกษาทางจิตวิทยาอุตสาหกรรม (industrial psychology approach)
    - 1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of needs theory) หรือทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory of motivation)
    - 2) ทฤษฎี X และทฤษฎี Y
3. การศึกษาการจัดการเชิงปริมาณ (The quantitative management approach)
  - ศาสตร์การจัดการ (Management science) หรือการวิจัยการปฏิบัติการ (Operation research)
    - 1) การจัดการปฏิบัติการ (Operations management)
    - 2) ระบบข้อมูลการจัดการ (Management System: MIS)
4. กลุ่มทฤษฎีการบริการ ที่เพิ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาในระยะหลังๆ (Recent development in management theory)
  - 1) ทฤษฎีระบบ (System theory)
  - 2) ทฤษฎีจัดการเชิงสถานการณ์ (Contingency theory)
  - 3) ทฤษฎี Z ของ Ouchi- TQM: Total Quality Management

แนวคิดและทฤษฎีระบบและองค์ประกอบของระบบ

องค์ประกอบของระบบต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ โดยทำให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ได้กำหนดไว้ อย่างชัดเจน แนวคิดและทฤษฎีระบบ เริ่มต้นขึ้นเมื่อประมาณ ปี 1920 – 1940 บรรดานักวิทยาศาสตร์ สังเกตเห็นเหตุการณ์ หรือ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ บนโลกนี้เกิดขึ้นอย่างมีความซับซ้อนเป็นไปในลักษณะเดียวกันคล้ายกัน ซึ่งเรียกว่า ความเป็นระบบ จนกระทั่งเมื่อประมาณ ปี ค.ศ. 1930 Ludving Von Bertalanffy ค้นพบ ทฤษฎีระบบทั่วไป (General Systems Theory) และนำเสนอมุมมองระบบแบบองค์รวม ในปี ค.ศ. 1956

ทฤษฎีระบบ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ บนโลกนี้มีลักษณะเป็นระบบ ต้องมีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันเป็นกระบวนการ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ได้กำหนดไว้ โดยระบบจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

ระบบปิด (Closed System) เป็นระบบที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่สัมพันธ์กับระบบอื่นใด และแยกตนเองออกจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคม สามารถควบคุมได้ เช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์จะต้องอยู่ในกระบวนการที่ถูกควบคุม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ถูกต้อง

ระบบเปิด (Open System) เป็น ระบบที่ต้องปฏิสัมพันธ์ กับ สิ่งต่าง ๆ ทั้ง บุคคล องค์การ หรือ

หน่วยงาน ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มีการเอื้อประโยชน์ ฟังพาทซึ่งกันและกัน โดยสิ่งแวดล้อมภายนอกมีผลหรือมีอิทธิพลต่อการทำงานขององค์การด้วย ไม่สามารถควบคุม (ประชุม รอดประเสริฐ, 2543; วิโรจน์ สารรัตน์, 2545; French & Bell, 1990; Robbins, et al., 2006; Kinichi and Kreitner; 2003)

ทฤษฎีระบบ (System Theory) เป็นทฤษฎีที่ทำให้กับบริหาร สามารถที่จะมองเห็นภาพรวมขององค์การทั้งหมดตามหน้าที่ที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาองค์การในลักษณะระบบนั้นจะก่อให้เกิดการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาขององค์การทั้งระบบ คำว่าระบบ (System) ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มของส่วนที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันในเชิงที่จำเป็นจะต้องบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันดังนี้คือ (สมยศ นาวิกาน, 2544.) ส่วนต่าง ๆ ของระบบ อยู่ในสถานะที่เคลื่อนไหวได้ การเคลื่อนไหวหรือแสดงออกของส่วนต่าง ๆ จะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเสมอ โดยที่ในระบบหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยระบบย่อยต่าง ๆ (Subsystems) และภายในระบบย่อยก็จะประกอบไปด้วยระบบย่อยเล็กลงไปอีก หากมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ณ ส่วนหนึ่งส่วนใดของระบบจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ (Chain of Effects)

ความหมายของระบบ ระบบ (System) เป็นกลุ่มขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำงานร่วมกัน เพื่อมีแนวทางและจุดประสงค์ในสิ่งเดียวกัน ระบบจะประกอบไปด้วยบุคลากร, เครื่องมือ, วัสดุ, วิธีการและการจัดการ โดยทั้งหมดนี้จะต้องมีระบบในการจัดการเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์เดียวกัน คำว่า "ระบบ" เป็นคำที่มีการเกี่ยวข้องกับการทำงานและหน่วยงานและนิยมใช้กันมาก เช่น ระบบธุรกิจ (Business System) ระบบสารสนเทศ (Management Information System) ระบบการเรียนการสอน (Instructional System) ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network System) เป็นต้น เมื่อทำการศึกษาระบบใดระบบหนึ่ง นักวิเคราะห์ระบบจะต้องเข้าใจการทำงานของระบบนั้นให้ดี โดยการศึกษาว่า ระบบทำอะไร (What) ทำโดยใคร (Who) ทำเมื่อไร (When) และทำอย่างไร (How) นักวิเคราะห์ระบบ (System Analyst หรือ SA) ซึ่งได้แก่ บุคคลที่มีหน้าที่วิเคราะห์และออกแบบระบบจะต้องเข้าใจการทำงานของระบบนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไรและอะไรคือความต้องการของระบบ ได้มีผู้ที่ให้ความหมายและคำอธิบาย ของคำว่า ระบบ ไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น บานาธา (Banathy, 1968) ให้ความหมายของระบบว่าเป็นการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดที่มนุษย์ได้ออกแบบ และคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อจัดดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

เซมพรีวิโว (Semprevivo, 1976) อธิบายว่า ระบบ คือ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง กล่าวได้ว่า ระบบคือ การปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลายในการปฏิบัติหน้าที่และการดำเนินงาน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ระบบ หมายถึง การทำงานร่วมกันของส่วนประกอบแต่ละส่วนอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

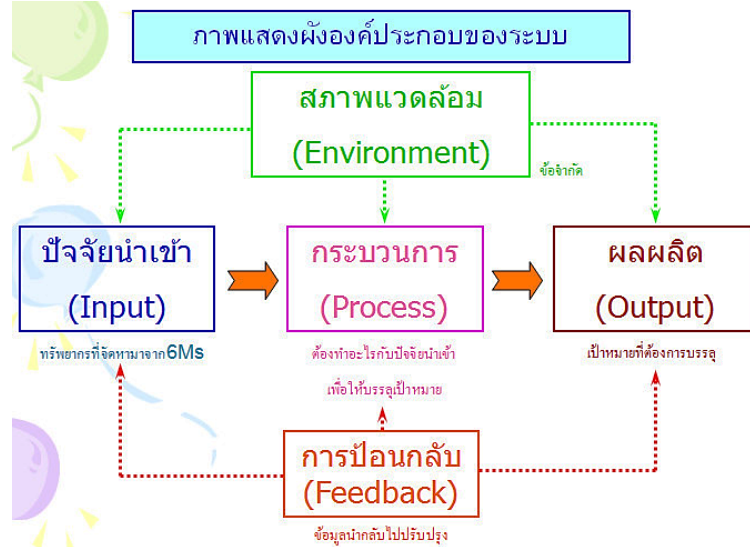
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2539) ให้ความหมายของระบบว่า เป็นกลุ่มของส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งกันต้องการบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน

ประชุม รอดประเสริฐ (2543) ได้ให้รายละเอียดของระบบไว้ใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ ความหมายที่เป็นนามธรรม และ รูปธรรม โดยความหมายที่เป็นนามธรรมของระบบ หมายถึง วิธีการ (Method) การปฏิบัติงานที่มีรูปแบบและขั้นตอนที่ไม่ตายตัว อาจผันแปรตามสภาพแวดล้อมและปัจจัยที่กำหนดให้ ส่วน ความหมายที่เป็นรูปธรรม หมายถึง สรรพสิ่ง (Entity) ที่ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และพึ่งพาค้ำค้ำกัน โดยมีส่วนหนึ่งเป็นศูนย์กลางของระบบ

Hicks (1972); Semprevivo (1976); Kindred (1980) กล่าวว่า ระบบ คือ การรวมตัวของสิ่งหลายสิ่งเพื่อความมั่นคงอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแต่ละสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หรือขึ้นต่อกันและกัน หรือมีผลกระทบต่อกันและกัน เพื่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากทฤษฎีระบบนั้น องค์การจะใช้กระบวนการแปรสภาพเพื่อเปลี่ยนปัจจัยนำเข้าไปเป็นผลผลิต และในขณะเดียวกันกลไกในระบบก็จะขึ้นกับการนำข้อมูลที่ได้อ้อนกลับไปเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์, ตรวจสอบ

ผลลัพธ์และปรับปรุงปัจจัยนำเข้า

ภาพที่ 1 ภาพแสดงผังองค์ประกอบของระบบ

ระบบประกอบด้วยส่วนสำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ (goals)
2. ปัจจัยนำเข้า (inputs)
3. กระบวนการ (processes)
4. ผลลัพธ์ (outputs)
5. การส่งข้อมูลป้อนกลับ (feedback)
6. การควบคุม (control)
7. สิ่งแวดล้อม (environments)

ในการจัดการศึกษาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา (สมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2199-2231) และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2394-2411) ซึ่งผู้นำในระดับสูงของยุคนั้นให้ความสนใจที่จะแสวงหาความรู้และวิทยาการทันสมัยต่าง ๆ ต่อมาจึงได้มีการจัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาแบบใหม่ (แบบตะวันตก) และขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามความนิยมที่มากขึ้นตามลำดับและตารางกิจการอยู่จนถึงปัจจุบัน

บทบาทของเอกชนมีส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศโดยแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของรัฐที่รัฐไม่สามารถจัดได้รัฐจึงมี นโยบายสนับสนุนการจัดการศึกษามาจนถึงปัจจุบัน ดังเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2553) ได้ระบุไว้ในมาตรา 45 ให้สถาบันการศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับ, ทุกประเภทของการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยภาครัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการไว้ให้ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในด้านการจัดการศึกษารวมถึงการกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของภาครัฐและของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คำนี้ถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยต้องให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับฟังความคิดเห็นของภาคเอกชนและประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยและในมาตรา 46 ภาครัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน, การลดหย่อนภาษีหรือการเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนให้มีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ 1) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน 2) ให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน 3) ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการโรงเรียนด้านบุคลากร แผนงาน งบประมาณ วิชาการ กิจกรรม นักเรียน อาคารสถานที่และความสัมพันธ์กับชุมชน กำกับดูแลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในติดตามตรวจสอบ และประเมินผล

การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ของโรงเรียน ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และการแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี พิจารณาค่าทุกข์ของครูผู้ปกครอง และนักเรียน คณะกรรมการบริหารต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละภาคการศึกษาปกติ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2551)

การบริหารงานโรงเรียนมี 4 ด้าน คือ 1.การบริหารวิชาการ 2.การบริหารบุคลากร 3.การบริหารงบประมาณ 4.การบริหารทั่วไป

โดยการบริหารแต่ละด้านจะมี 4 กระบวนการ คือ 1.การจัดองค์กร 2.การวางแผน 3.การนำ 4.การควบคุม

การบริหารการศึกษาเอกชนในประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 กำหนดว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ” ซึ่งต่อมาได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาเอกชนนั้น มีไว้ในหมวด 5 ส่วนที่ 3 สำคัญคือ ให้ภาคเอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา ภายใต้การกำกับดูแล, ติดตามการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากภาครัฐ ทั้งยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของภาครัฐและให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา โดยถ้าเป็นการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ส่วนการศึกษาระดับปริญญาให้ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2540) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของ “โรงเรียน” ว่าหมายถึง โรงเรียนเอกชนอันได้แก่สถานศึกษา หรือสถานที่บุคคลจัดการให้การศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรีแก่นักเรียน ทุกผลัดรวมกันเกินจัดคนขึ้นไป และกำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทุกประเภทประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและครูใหญ่ ทำหน้าที่ในการบริหารงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้รับใบอนุญาตจะเป็นผู้บริหารสูงสุดของโรงเรียน มีผู้จัดการและครูใหญ่เป็นผู้บริหารในการจัดการเรียนการสอน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการบริหารโรงเรียนเอกชนเป็นการดำเนินงานการจัดการศึกษาเอกชนที่มีอิสระเสรีภาพในการจัดการศึกษา อีกทั้งในแง่ของการบริหารจัดการองค์กร, การจัดทำยุทธศาสตร์การศึกษา, การบริหารการศึกษาและเสรีภาพทางวิชาการ ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลและส่งเสริมการศึกษา ทั้งนี้เพื่อคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมามุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างสูง แต่การพัฒนาที่ขาดการสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และธรรมชาติ ได้ก่อให้เกิดปัญหาที่ค่อย ๆ สะสมพอกพูน กล่าวคือ อาจสร้างโอกาสการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปอย่างรวดเร็วขณะเดียวกันก็อาจเหนี่ยวรั้งการพัฒนาให้สะดุด และชะงักงันได้เช่นกัน จึงจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาประเทศให้มากขึ้น สังคมไทยจะเป็นสังคมที่พึงปรารถนาได้ คุณภาพคนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด กระบวนการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

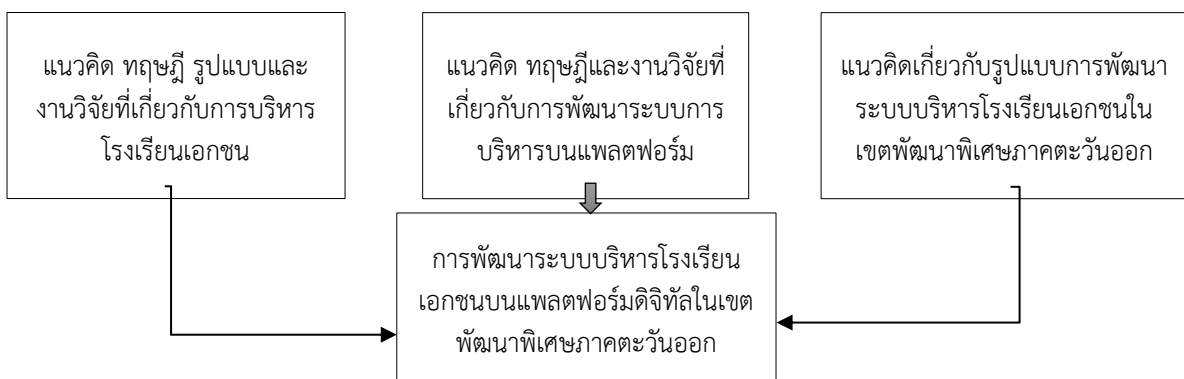

และประสิทธิภาพเท่านั้นที่จะเอื้อต่อการ พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ การศึกษาไทยที่พึงประสงค์คือ การจัดกระบวนการศึกษาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มุ่งพัฒนาค้นให้สมดุลทั้งร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคม ให้คนไทยมีลักษณะ มองกว้างคิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
2. มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ชุมชน สังคม และประเทศชาติ
3. มุ่งให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพ
4. มุ่งให้ผู้เรียน รู้วิธีการเรียน รู้วิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและรักการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
5. มุ่งให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษา ด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย
6. มุ่งระดมสรรพกำลังทุกส่วนของสังคมให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากระบวนการ ศึกษาเป็นพลังอำนาจที่สำคัญในการพัฒนาค้นและพัฒนาชาติ แผนการพัฒนาค้นการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและแผนงานหลัก เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานและนำไปปฏิบัติ ซึ่งการดำเนินงานจำเป็นต้องระดมความร่วมมือจากทุก ส่วนในสังคมตั้งแต่ ครอบครัว ชุมชน เอกชนสถาบันต่าง ๆ ในสังคมเข้ามา ร่วมจัดการศึกษา ภาครัฐจะต้องทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่ และลงทุนจัดการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาค้นคุณภาพการศึกษาในทุกระดับและประเภทการศึกษารวมทั้งการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน การสร้างและการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้แก่ชุมชน และประชาชน การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศไทยนโยบายการจัดการศึกษาของเอกชนแต่ละระดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2542)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ตัวอย่างโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงที่มีคุณสมบัติคือเป็นผู้บริหารและหัวหน้างานในโรงเรียนเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย และฉะเชิงเทรา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึกข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม แบบบันทึกข้อมูล โดยส่งและรับทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

หรืออีเมล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกประกอบด้วย

- 1.1 บริบทของโรงเรียนเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 1.2 ปัจจัยนำเข้าของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน
- 1.3 กระบวนการของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน
- 1.4 ผลผลิตของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน และ
- 1.5 ผลย้อนกลับของระบบบริหารระบบบริหารโรงเรียนเอกชน

2. ระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย

2.1 ระบบระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนอัจฉริยะในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC Smart School Management Model)

2.2 หลักการของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ การประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลช่วยให้ข้อมูล การติดต่อสื่อสาร และการจัดการงานต่าง ๆ รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นระบบ

2.3 วัตถุประสงค์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน: ช่วยให้การจัดการทรัพยากร งบประมาณ และบุคลากรในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 กระบวนการดำเนินงานของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สารที่ส่ง ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร และผลย้อนกลับ

2.5 การประเมินผลด้วยการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้งานในระบบ

3. ผลการประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของระบบการพัฒนาโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.59)

อภิปรายผลการวิจัย

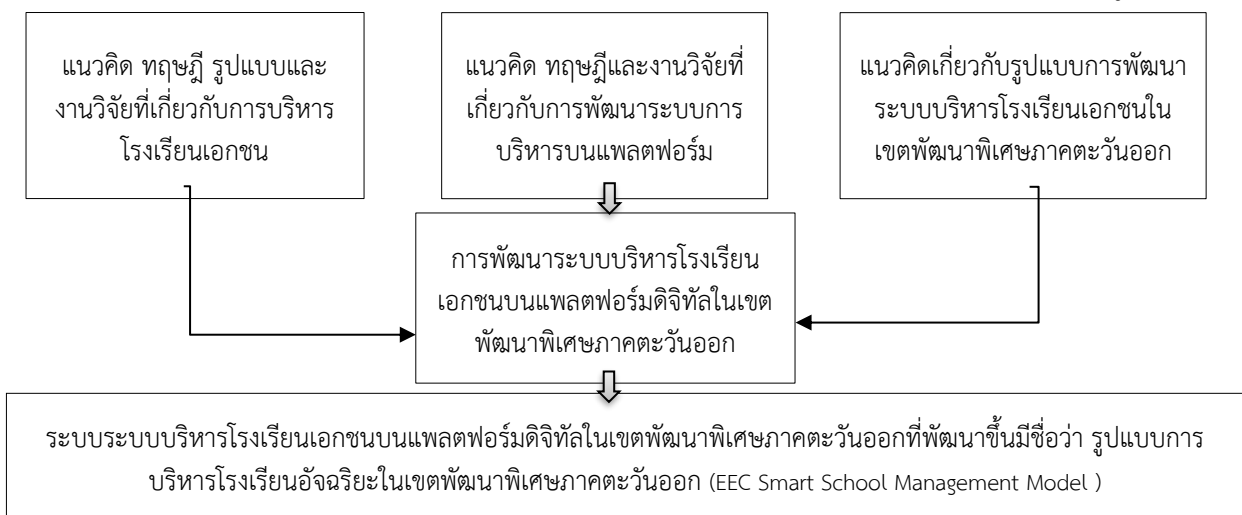
วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ 1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2. เพื่อพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และ 3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารบริหาร โดยสรุปจากการบริหารงานตามโครงสร้างการบริหารงานสถานศึกษาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารตามภารกิจการบริหารและการจัดการสถานศึกษา 4 ด้าน การใช้แนวคิดทฤษฎีหลักการบริหาร 4Ms การใช้ทฤษฎีกระบวนการบริหาร POSDCORB ของกูลิคและเออร์วิคค์ หน้าทีการบริหาร 4 อย่างของรอบบั้นและดีเซนโซ

โดยการวิเคราะห์และเมื่อได้องค์ประกอบของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัล (Digital Platform) จึงนำไปวางแผนการสร้างแอปพลิเคชันที่ได้จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการตอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมี 8 งานหลัก ๆ คือ 1) งานวิชาการ 2) งานบุคคล 3) งานบริหาร 4) งานงบประมาณ การเงิน 5) งานอาคารสถานที่และอุปกรณ์ 6) งานธุรการและประสานงาน 7) งานกิจการนักเรียน 8) งานชุมชนสัมพันธ์ Application (แอปพลิเคชัน) หรือ App (แอป) เป็นโปรแกรมที่อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ที่ออกแบบมาสำหรับ Mobile (โมบาย) Tablet (แท็บเล็ต) หรืออุปกรณ์เคลื่อนที่โดยกำหนดให้ผู้ใช้งานผ่านแอปและต้องเข้าระบบด้วยอีเมลหรือเบอร์โทรศัพท์ ซึ่งมีการกำหนดผู้ใช้งานไว้ 3 กลุ่ม คือ 1. ฝ่ายบริหาร 2. ครูและเจ้าหน้าที่ 3. นักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งมีการกำหนดข้อบังคับและจัดระบบการเข้าใช้เพื่อความปลอดภัยของข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยแสดงออกมาให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ขององค์ประกอบของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในระดับดีมาก

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในครั้งนี้เพื่อ

1. กรอบแนวคิดของระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกสามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อการวางแผนกลยุทธ์และพัฒนาเป็นนวัตกรรมได้
2. การพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกสามารถนำไปใช้ต่อยอดเป็นแนวทางในส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้เพื่อยกระดับศักยภาพของโรงเรียนเอกชนให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นได้
3. สามารถนำการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกไปประยุกต์เป็นแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ได้

ภาพที่ 3 กรอบแนวความคิดในการวิจัยการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาระบบให้ครอบคลุมการบริหารจัดการโรงเรียน เช่น การจัดการข้อมูลนักเรียน หลักสูตร การประเมินผล การเงิน ทรัพยากรบุคคล ฯลฯ ออกแบบระบบให้ใช้งานง่าย เข้าใจง่าย สะดวก รวดเร็ว รองรับการใช้งานบนอุปกรณ์หลากหลาย พัฒนาระบบให้รองรับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2. การจัดฝึกอบรมให้ครูมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสอน การประเมินผล และการติดต่อสื่อสาร พัฒนาหลักสูตรให้นักเรียนมีทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน สนับสนุนให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ ค้นคว้าข้อมูล และพัฒนาตนเอง

3. การพัฒนาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ร่วมกันพัฒนา แพลตฟอร์มดิจิทัล แบ่งปันทรัพยากร แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ ภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์กรอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาความต้องการของผู้ใช้ระบบการบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลอย่างละเอียด วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และความต้องการของผู้ใช้แต่ละกลุ่ม เช่น ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง นำผลการศึกษาไปพัฒนาระบบให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาผลลัพธ์ของการใช้ระบบการบริหารโรงเรียนเอกชนบนแพลตฟอร์มดิจิทัล วิเคราะห์ว่าระบบมีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การสอน การเรียนรู้ และคุณภาพการศึกษา อย่างไร นำผลการศึกษาไปพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาโมเดลตัวอย่างของระบบการบริหารโรงเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลไปทดลองปฏิบัติจริง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2538). *คู่มือแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรุสภา.
- กรมวิชาการ. (2543). *แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาเอกสารประกอบการวิจัยและพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2561). รูปแบบการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ และทักษะในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์เชิงปริมาณผ สาน เ ชิง คุ ณ ภา พ . *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 11(1), 126-145.
- ประชุมรอด ประเสริฐ. (2543). *นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: เนติกุล.
- รุ่ง แก้วแดง. (2546). *ปฏิวัติการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). *แนวคิด ทฤษฎีและประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- สมยศ นาวิการ. (2544). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานนโยบาย.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- Yoshida, K. (1994). The Deming approach to education: A comparative study of the USA and Japan. *The International Journal of Educational Management*, 14(2),121.
- Kinichi, A. & Kreitner, R. (2003). *Organizational Behavior*. Boston Burt Ridge, IL: McGraw Hill Irwin.